

ת"פ 10459/03 - מדינת ישראל נגד ישיב ביטון

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 17-03-10459 מדינת ישראל נ' ביטון(עצייר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ישיב ביטון (עצייר)
הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומhalt הדין

.1. הנאשם הורשע על פי הودאותו בכתב אישום מתווך הכלול חמישה אישומים. להלן אפרט את העבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום ואישום והעובדות הרלוונטיות לכל אישום.

.2. באישום **הראשון** הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי העובדות באישום זה, ביום 17.2.2017 סמוך לשעה 03:50 התפרץ הנאשם לעסק "יננות ביתן" בשדרות ההסתדרות בחיפה בכונה לבצע גנבה. הנאשם עיקם את השער הנעול בגדר ההיקפית של העסק והשתחל תחתיו פנימה לתוך חצר העסק. הנאשם ניגש למחסן השטיה במקום, חתר את דלת המחסן באמצעות מספרי "תוכי" שהיו בחזקתו ונכנס לתוכו. בהמשך לכך יצא הנאשם משער הגדר ההיקפית וניגש לדלת החירום של העסק אשר נמצא בקוו הקופות, ניפצה באמצעות מספרי התוכי ונכנס פנימה לעסק. במעמד זה ניסה הנאשם לפתח מספר קופות אשר היו בעסק תוך כדי גרים נזק לקופות. הנאשם הצליח לפתח את הקופה הראשית אך לא גנב דבר אחר והייתה ריקה. באותו מועד גנב הנאשם מהעסק מחשב נייד, שלושה קרטונים של סכינים גילוח, עשרה מארזים של סוללות, ושלושה בקבוקי שתיה חריפה. בכתב האישום צוין כי הנזק שנגרם לשער הגדר ההיקפית, לדלת הברזל, למחסן ולדלת החירום מוערך בשווי של 7,300 ₪, זאת לדברי המתלוון. עוד צוין כי שווי הרכוש שנגנב מוערך בסכום של כ-11,200 ₪ (הנזק לרכוש ושווי הגנבה), זאת לדברי המתלוון.

.3. באישום **השני** הורשע הנאשם בעבירות של התפרצויות למקום מגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406

(ב) לחוק העונשין; 23 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: **חוק כרטיסי חיוב**); וגנבה. על פי אישום זה בתאריך 15.2.2017 סמור לשעה 6:30, התפרץ הנאשם לביתה של המתלוננת בקרית אتا באופן שפתח חלון הזהה שלא היה נועל בסלון ונכנס פנימה בכוננה לבצע גנבה. הנאשם גנב מטען הבית מחשב נייד, תיק שהכיל מפתחות, ארנק שהכיל כרטיסי "בנקט" ושני כרטיסי אשראי, רישוי נהיגה וכרטיס כניסה למוקם עבורות המתלוננת. בהמשך לכך ובאותו יום, השתמש הנאשם בכרטיס הבנקט במכשיר למשיכת כספים בקרן בקרית אטה בכך שמשך באמצעותו בשתי ההזדמנויות מזומנים בסך 800 ₪. בהמשך לכך ובאותו יום, בין השעות 19:07-22:32 השתמש הנאשם באחד מכרטיסי האשראי אותם גנב בכך שביצע באמצעותו 20 רכישות בעסקים שונים באזור חיפה והקריות בסכום כולל של 2,456 ₪ (העסקאות שבוצעו פורטו בראשימה שצורפה לכתב האישום). עוד ציין בכתב האישום כי ביום 17.2.2017 סמור לשעה 1:15 השתמש הנאשם בכרטיס אשראי שנגנב בכך שביצע באמצעותו רכישה מעסיק לדבריו אוכל בסכום של 33 ₪.

4. באישום **השלישי** הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה לפי סעיף 407 לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; וגנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי המתוар באישום זה, ביום 14.2.2017 סמור לשעה 23:30 התפרץ הנאשם לעסק המכונה "מסיבת לי" בקרית אטה בכוננה לבצע גנבה. הנאשם ניפץ את זכוכית חלון הראווה של העסק, הכנס את ידו פנימה וגנב כסף קטן מ קופת העסק. שווי הנזק שנגרם לעסק כתוצאה מעשיו של הנאשם מוערך בסכום של כ-600 עד 700 ₪, זאת לדברי המתלונן.

5. באישום **הרביעי** הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה לפי סעיף 406 לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; וגנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. לפי עובדות אישום זה ביום 15.2.2017 סמור לשעה 1:30 התפרץ הנאשם לעסק המכונה "לורי" בקרית אטה בכך שניפץ את השמלה התחתונה של חלון הדלת באמצעות אבן, פתח סוג הסוגר את הדלת בחלוקת הפנימית שלא הייתה נعلاה ונכנס פנימה. מתוך מגירת הקופה בעסק גנב הנאשם כסף מזומן בסך 1,112 ₪.

6. באישום **החמישי** הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין בכך שמספר ימים עבר ליום 15.2.2017, במועד מדיין שאינו ידוע למאשימה, החזק אופנים חמליים שיש לגביים חשד שהם גנובים.

7. בישיבה שהתקיימה ביום 20.3.2017 הודה הנאשם בעבודות כתב אישום מתחזק ובעקבות כך הורשע בעבירות שיחסו לו. באותו דיון ביקש הנאשם להפנות את עניינו לשירות המבחן. בהחלטה מאותה יום נעתרתי לבקשת הנאשם והורתתי לשירות המבחן להכין תסקירות.

טסקירות שירות המבחן

8. שירות המבחן ערך תסקירות בעניינו של הנאשם בו סקר את נתנוו האישיים ונסיבות חיו. בין היתר צוין כי הנאשם מכור לסתמים, לדבריו בעבר היה נקי מסתמים במשך שנים בהם שמר על יציבות תעסוקתית, אך שנה לפני ביצוע העבירות שב והתרדר לסתמים בעקבות משבריהם אישיים. עוד צוין כי הנאשם אובחן כמי שסובל מקשיש קשב וריכוז, סבל מקשישים נפשיים ושזהה במוגרות חינוכיות. כפי שהובא מדברי הנאשם, בעבר נעשו ניסיונות גמילה אולם הנאשם התקשה לגיס כוחות לתהילכים טיפולים אינטנסיביים. אשר לביצוע העבירות, הנאשם לווה את אחריות על ביצועו וזוקף את ביצוען לשימוש בסמים. שירות המבחן התרשם כי לאורך השנים הוגלה אורה חיים עבריני והתמכרווי ואינו מקפיד לקיים מעקב בתחום הנפשי, דבר אשר מחריף את קשייו. על רקע זאת הוערך כי הסיכון להישנות עבירות הוא גבוה. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על הטלת עונשה מוחשית ו konkretiy; כן הומלץ להפנות את תשומת לב רשות שב"ס לצרכיו הטיפולים ולאפשרות שילובו בהליך גמילה במסגרת בית הסוהר.

טייעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה טען שיש לראות בכל אישום או אישום אירוע נפרד בגין יש לקבוע מתחם עונש. בטיעונו לעונש, הפנה ב"כ המאשימה לערבים המוגנים שנפגעו, טען כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה גבוהה והפנה לנסיבות ביצוע העבירות. לדברי ב"כ המאשימה, יש לראות את הנסיבות בחומרהabisem לב לتدירות ביצוע העבירות, לקורבנות השונים שנפגעו ולנזק שנגרם לקורבנות. לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם עונש הולם באופן שתיעיר אבחנה בין ההתרצות לדירת המגורים לבין ההתרצות לבתי עסק. לדברי ב"כ המאשימה, מתחם העונש הולם לגבי כל ההתרצות לבתי עסק, ציריך לנوع בין 9 ל-20 חודשים מאסר בפועל, ואילו לגבי האישום שככל התרצות לדירת מגורים המתחם נוע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל. לאחר שהמאשימה הפנתה לאמור בתסקירות שירות המבחן והגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ביקשה להטיל עונש ברף העליון של כל מתחם שייקבע ולהטיל את העונשים במצבה. כן עתר ב"כ המאשימה להטיל מאסר מותנה מרתיע, פיצוי הולם לקורבנות העבירה וכנס ממשועות. צוין כי לתמיכת בטענותיו הציג ב"כ המאשימה פסיקה.

10. הסגנור ביקש בטיעונו לראות את כתוב האישום על כל האישומים שבו כאירוע אחד המחייב קביעת מתחם עונש אחד. לשיטת הסגנור, העובה כי מדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות זמניות מטה את הCPF לכך שיש לראות בכל העבירות אירוע אחד. לעניין העונש, הסגנור חלק על טיעוניה של המאשימה, סבר כי אין לראות את כתוב האישום בחומרה וביקש ליחס משקל לעובדה שכותב האישום תוקן. הסגנור טען כי רוב הרכוש הוחזר וכי מכתב האישום לא ניתן לדעת את אומדן הנזק שנגרם. כן טען כי מדובר בעבירות שלא בוצעו באמצעות שימוש בכלים מיוחדים או בנסיבות שמקנות להן חומרה. לעניין מתחם העונש, טען הסגנור כי אין לקבל את המתחמים שהוצעו על ידי ב"כ המאשימה וכי יש לקבוע מתחם מכל יותר הנגזר ממתחמי העונש בגין עבירות של ההתרצות לבתי עסק שלישתו נעים בין 4 ל-12 חודשים מאסר, והתרצות לדירות שנעים בין 8 ל-20 חודשים. הסגנור הפנה לנסיבות הקודמות המהוות של הנאשם, בין היתר אלו שצינו בתסקיר - שביקש לא לראותו "שלילי" - והדגיש כי הרשעותיו הקודמות המהוות של הנאשם הן מלפני 2010. הסגנור טען כי הנאשם עבר שיקום בכלל עת היה במאסר, אך בשל משבריהם אישיים התרדר לשימוש בסמים וביצע את העבירות מושא כתוב האישום. כן הפנה הסגנור למצבו הכלכלי של הנאשם והציג מסמכים בהתאם. הסגנור

הפנה לכך שהנאשם הודה והביע חרטה, וטען כי סיכון השיקום הם גבוהים לאור כך שהנאשם היה בעבר "נקוי" וכי משפחתו תומכת בו. גם הסגנור הפנה לפסיקה שלידיו תומכת בעונתו.

11. בדברו לפני ציון הנאשם כי הוא לוקח אחריות על מעשיו וمبקש סליחה, וכי כאשר תהיה בידו האפשרות הוא מתכוון לפצות את נפגעי העבירה. הנאשם ציון כי הוא בקשר עם עובדת סוציאלית לשם הכנת תוכנית טיפולית וכי בעבר ניהל חיים נורמליים, כהגדתו, לאחר שוחרר ממאסר. הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו וביקש לאפשר לו "לראות קצה אור במנהרה", לזכות לראות את אבא שלו, שסובל ממחלת, ואת בתו.

מתחם העונש ההולם וגזר הדין

12. כאמור, מלאכת גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעתו של מתחם העונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדבי מתחם העונש (סעיף 4ג' לחוק העונשין), שבו תוך כדי לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. ראו לעניין בחינת שלבי גזירת העונש לאור תיקון 113 לחוק העונשין בין היתר: ע"פ 1127/13 **גברזגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 15.1.2014). סימן א' 1 לפך ו' לחוק העונשין, מונה שתי אפשרות בהן ניתן לסתות ממתחם העונש שנקבע. סעיף 4ד' לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה ומצא כי הנאשם השתתק או שיש סיכוי של ממש ששתתקם. סעיף 4ה' לחוק העונשין קובע אפשרות להטיל עונש החמור מהרף העליון של המתחם במקרה של נאשם שיש חשש ממש שיחזור ויבצע עבירות, והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור (קביעה כזו מחייבת קיומו של עבר פלילי משמעותי או הצגת חוות דעת מקצועית).

13. תחילת יש לדון במחלקה אם כתוב האישום מגלה איורע אחד כתענט הסגנור, או שיש להזות בו מספר איורים כתענת המאשימה, ואם כן מה יכול כל איורע. הילוך זה נדרש לאור הקבוע בסעיף 4ג' לחוק העונשין; כאשר מדובר באירוע אחד, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם לאיורע כולל ויגוזר עונש לכל העבירות שבאותו אירוע; אך אם קבוע בית המשפט כי מספר עבירות מהוות כמה איורים אז יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשיי בית המשפט לגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

14. בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 29.10.2014) (להלן: פסק דין ג'אבר) הוצעו מספר מבחנים לבחינת השאלה האם מדובר באותו אירוע. אחד מן המבחנים שהוצע על ידי כב' השופטת ברק-ארץ הוא מבחן "הקשר הדוק". לפי מבחן זה, קשר הדוק יימצא כאשר בין עבירות קיימת סמיכות זמניות או כאשר הן חלק מאותו תכנית עברינית, אף כאשר הן בוצעו לאחר תקופה זמן שאינה קצרה. בפסקה מאוחרת נראה כי הLR והתבוסס מבחן זה (ראו: רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 7.5.2015); ע"פ 4289/14 **חנונה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 21.1.2015)). עם זאת, לאחר פסק דין ג'אבר ניתן למצוא מספר פסקי דין בהם הובעו קולות שונים לגבי מבחן הקשר: כך, בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (פורסם בנובו, 3.9.2015) שם אمنם כב' השופט

סולברג את מבחן הקשר הדוק, אך הוסיף וציין כי ככל שუוצמת הקשר בין העבירות על פי נסיבותיהן העובדות רובה, תידרש הצדקה נורמטיבית ממשמעותית יותר כדי לראותן כאירועים נפרדים, ולהיפך. דוגמא נוספת היא פסק הדיון בע"פ 14/1082 ג'אסר נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 23.7.2015), שם קבע כי השופט הנדל כי התוצאה לפיה דפוס דומה של מעשים (לא קשור לפרמטרים של נפגעי העבירה, מועד ביצוע העבירה ואופני תכנון שוניים), די בה כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד, היא מרוחיקת לכת. עוד ראוי לציין את תזקير הצעת חוק (מציר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת בענישה - תיקונים שונים), התשע"ז-2015 (להלן: **מציר החוק**)), שהוכן בעקבות הקשיים שבישום הוראות החוק הקיימות שחוקקו בתיקון 113 לחוק העונשין. בתזקיר החוק מוצע בתחום את הגדרת המונח "אירוע" באמצעות שני מבחנים: מבחן טכני - הבודק האם מעשי העבירה בוצעו בקרבת זמן ומקום; ומבחן מהותי לפיו מוצע להתחשב בנסיבות האינטראטיבים המוגנים בעבירה ובמספר הקורבנות. בדברי ההסבר לתזקיר החוק ציין בין היתר, כי יתכונו מקרים בהם לאור חומרת האירועים או העובדה שניתן להבחן ביניהם באופן ברור, יהיה נכון לקבוע מתחמים נפרדים, למרות שמדובר בעבירות לפני קורבן אחד. مكانו נפנה לדון במקרים המונחים פנויו.

15. עיון בכתב האישום מלמד כי העבירות - שניתן לומר שכולן עבירות רכוש - בוצעו בפרק זמן קצר של פחות משלשה ימים ובסמיכות זמניות. העבירה הראשונה בוצעה ביום 14.2.2017 מעט לפני חצות, והאחרונה בוצעה בתאריך 17.2.2017 בשעת בוקר מוקדמת. כן עולה כי הרקע לביצוע העבירות הוא התמכרות הנאשם לסמים. ואולם, מנגד, נתונים כבדי משקל מוליכים לכך שאין להזות את כל העבירות כழימה עברינית אחת שמקיימת קשר הדוק. ראשית, גם בסדר החשיבות - כל אישום מגלה פגיעה בקרובן אחר נפרד ולא ניתן להזות קשר בין הקורבנות בכל אישום ואישום (למעט אולי לגבי האישום החמשי בו לא ניתן להצביע על קורבן ספציפי). שנית, העבירות בוצעו במקומות גאוגרפיים שונים. העבירות מושא האישום הראשון בוצעו לפני עסק שמצו שדרות הסתדרות בחיפה; באישום השני בוצעה עבירה בדירה מגוריים בקרית אتا; ובאישורם השלישי והרביעי בוצעו עבירות לפני בתים עסק, אמנם בקרית אתה אך במקומות שונים. שלישיית, גם אופן ביצוע העבירות, לרבות העובדה כי אחת מן העבירות היא פריצה לדירת מגוריים, מתחם עונש. הדברים אמרים גם לגבי האישום השני שככל אישום אירוע שבגינו יש לקבוע כרטיסי חיב. גם שעבירות אלו מגנות על ערכיהם שונים כמעט מعتبرת הפריצה לדירה, יש לראות בראוף הפעולות שבוצעו מאז הפריצה לבית ועד לשימוש בכרטיס החיב שנגנבו ממנו אירוע אחד.

16. המכנה המשותף של העבירות בהן הורשע הנאשם הוא שכולן כוונו כלפי רכשו של הזולת ועל כן ניתן לומר כי han מגלים ערך חברתי שנועד להגן על רכשו של הזולת: han כילוں הרכוש כליל, han שלילת הקניין מבعليו, והן פגיעה בשלמותו. בין היתר הורשע הנאשם בעבירה של התפרצויות לדירות מגוריים. לצד הפגיעה בקניינו של הפרט, העבירה של התפרצויות לדירות מגוריים חובקת ערכים מוגנים נוספים מלבד הפגיעה בקניין. חידתו של פורץ לבתו של الآخر יש בה פגיעה בפרטיו וזו את מטר התובנה כי ביתו של אדם הוא מבצרו בו אוצרים הוויות חייו השונות ופרטיו האישיים, han מבון הפיזי והן מבון הגשמי. בנוסף לכך לכך חידתו של פורץ לבתו של الآخر מזמן פגיעה בשלום הנפשי של בעליו והוא גם עלולה בזמן תגובה שפעמים רבות גוררת עימות פיזי שיכל להתפתח לפגיעה בשלום הגוף של המוחזקים בבית, ולפעמים אף לתוצאות קשות יותר. בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה (פורסם בנובו, 31.12.2008) צינו דברים אלה:

"אין צורך להזכיר מיללים על נפיוצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש, כדוגמת זו שביצעו המשיבים.{lngشت}, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מבתים, רק כ"UBEIROT NGD HAREKOSH" (כפי שמקובל לקראו לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, טומנת בחובה לעתים קרובות, לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגיה - לSUBOBIM, באשר למಹות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במוחות המתמחית באMRIAH: "BATTOU SHL ADAM - MBCRZO". ברגע שבתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון מלאת את לבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק בית - מבחינה פיזית, אלא בעיקורה חדירה לתוך התא האישית - משפחתי השמור ביוטר של האדם".

.17. עיון בכתב האישום מלמד כי הנאשם פרץ לדירת מגורים על ידי כניסה לבית מתוך חלון שהיה סגור ונפתח על ידי הנאשם. מתוך הדירה גנב הנאשם פרטיים השייכים למחלונת. הפגיעה הקשורה בהתפרצויות לדירת המגורים מחריפה מקום שבמהלך ההתפרצויות גנב הנאשם כרטיסי חיוב, ועשה בו שימוש, ובכך עבר על חוק כרטיסי חיוב. עבירות אלו הן חלק מעבירות המרימה, שנעודו להגן על חופש הבחרה, החלהה והפעולה של המרומה, וכן על הזכות לקניין ולרכוש. במרוצת השנים הפקו כרטיסי החיוב לאמצעי תשלום מרכזי, והשמירה על כל מוניטاري זה הינה אףօא ערך חשוב. מלבד גנבת כרטיסי החיוב, הנאשם עשה שימוש באחד מכרטיסי החיבור שנגנבו. ברשימה שצורפה לכתב האישום מפורטות 20 USEKAOOT שהינתן ביצע באמצעות כרטיס החיבור בבתי עסק שונים שככלו בין היתר "פיזציות", חנות פלאפונים, בתים אוכל ועוד. העסקאות שבוצעו על ידי הנאשם במרימה הן בסכום כולל של כ-2,500 ₪. דומה כי את עיקר החומרה יש להודיע, לא לסכום העסקאות, אלא לנסיבות השימוש בכרטיס החיבור על ידי הנאשם.

.18. אין גם להקל ראש בפריצה שהייד שלה היה בית-עסק. הגד שפריצה לעסוק לא מקיימת פגיעה בקשר ערדים כמו פריצה לבית מגורים, עדין טמונה בה פגעה באינטרסים כלכליים חשובים. אין להלום מצב בו עסקים הזרים ברחבי הארץ יהיו חשופים לפגעה שיוצרים פורצים אל בת העסק; ואין להקל ראש בנסיבות הシリות והעקיפות שנגרמו לבתי עסק כתוצאה מפריצה אליהם. ראו ע"פ (מחוזי חיפה) 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן (פורסם בנובו, 17.5.2015).

.19. עיון בכתב האישום מלמד כי הנאשם פרץ לשלווה בתי עסק. הפריצה לבתי העסק הייתה לאחר שהינתן השקיע מאמצים רבים ובחילק מן המקדים הצדיד ברכי פריצה. באישום הראשון תואר כיצד הנאשם עיקם שער שמצוי בצד שותחת את העסק, השתחל מתחת לשער, ניגש למחסן, חתר את דלת המחסן באמצעות מספרי "תוכי" בהם הצדיד, ולאחר מכן ניגש את אזור אחר של העסק וניפץ את דלת החדרם. הנאשם הוסיף וגרם נזק לאחת הקופות במהלך הניסיון לפתח אותה. הנאשם יצא עם שלל שככל

בקבוקי שתיה חריפה, שלושה קרטונים של סכיני גילוח ועשרה מארזים של סוללות. באישום השני תואר כיצד הנאשם פרץ לדירת מגורים וגנב מתוכה רכוש השיר למלוננט. הנטיות שפורטו באישום זה מצביעות על חומרה. באישום השלישי ניפץ הנאשם את חלון הראווה של העסק, שלח את ידו אל תוך העסק וגנב כסף קטן מ קופת העסק; גם האישום הרביעי כלל ניפוץ חלון הדלת באמצעות אבן וכניסה לחבל העסק. מתוך עסק גנב הנאשם 1,112 ל"ר.

20. אשר למדיניות הענישה הנוגעת בעבירה של פריצה לדירות מגורים, בית המשפט העליון חזר והציג את הצורך בהשתת עונשים חמורים בגין עבירה זו בשל הפגיעה במגוון עצרים מוגנים. השוו בין היתר: רע"פ 13/13 **סמי שושן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 20.2.2013). במקרים בעלי נסיבות דומות ניתן למצוא מנגד של עבירה שנע בין מאסר בעבודות שירות (ראו: רע"פ 4142/12 **ווקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 11.9.2013), לבן מאסר למשך 24 חודשים (ראו: רע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 1.9.2013)), וعونשים בתחום טווח זה (ראו: רע"פ 8579/12 **דנינו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 11.9.2013)).

עוון בפסקה מלמד כי מנגד הענישה בעבירות של התפרצויות לעסק וగנבה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד עונשי מאסר בפועל ממשמעותיים מאחריו סORG ובריח, הכל בהתאם לנסיבות המקירה, כאשר כל מקירה לגופו ואיון נסיבותיו של מקירה אחד דומות למשנהו. ראו למשל: עפ"ג (מחוזי מרכז) 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 13.5.2014) - התפרצויות למשרדיה חברה, הוטלו 18 חודשים מאסר בפועל כולל כולל הפעלת מאסר מותנה; ת"פ (שלום כ"ס) 2640-10-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנובו, 19.6.2013) - פריצה שיקולי שיקום ממשמעותיים, הוטלו 5 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה, ואילו על נאשם 2, צעיר, שהיה בעניינו לsococנות דואר, על נאשם 1 הוטלו 15 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה; ת"פ (שלום ב"ש) 12-08-20782 **מדינת ישראל נ' תורגמן** (פורסם בנובו, 8.7.2013) - התפרצויות למכולת, הוטלו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. כמו כן אפונה לזרוי הדין אליו הפנתה המאשימה (הרלוונטיים לעבירה של התפרצויות שאינה למקום מגורים) : עפ"ג (מחוזי ים) 54218-01-14 **עמי הוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 11.3.2014) - התפרצויות לבית ספר בצוותא, הוטלו 6 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (שלום ת"א) 2086/08 **מדינת ישראל נ' צרנוואוס** (פורסם בנובו, 4.7.2013) - התפרצויות לגן ילדים, הוטלו מאסרים על תנאי וצו מב奸 למשך שנה.

21. לאור המפורט לעיל, מתחמי הענישה ההולמים הם ככלහן: לגבי האישום הראשון - מאסר שנע בין 6 עד 12 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום השני - מאסר בפועל שנע בין 10 עד 26 חודשים מאסר בפועל; לגבי כל אחד מן האישומים השלישי והרביעי - מאסר שנע בין 4 עד 10 חודשים מאסר בפועל; לגבי האישום החמישי - קנס עד חודש מאסר שבמקרים המתאימים יכול יווטל בעבודות שירות. בנוסף כל אחד מן המתחמים כולל מאסר על תנאי.

לענין הקנס - לאור מצבו הכלכלי של הנאשם כעולה מהעובדה שניתן צו כינוס נכסים, וכי שגזר מנסיבתו האישות, ולאור תקופת המאסר בפועל שתוול עליו, אני רואה לחיבתו בתשלום קנס. כמו כן, בשים לב לחוסר

הבהירות באשר לנזק שנגרם ולפיו שקיבלו הנפגעים מחברות הביטוח או מחברת האשראי, אם בכלל; ולאור לכך חלקן מן הרכוש הוחזר - איןני רואה לפסק פיצוי בגדרי הליך זה.

.22. מניסיבות העניין, לא נראה כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. אשר להמלצת שירות המבחן לשלב את הנאשם בתכנית גמilia במסגרת שב"ס -ברי כי אין בכך כדי להביא לסתיה מתחם העונש.

.23. בଘירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם, יש לשקל את **הניסיות שאין קשרות בביבוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשיין). במסגרת זו הבאתי במנין השיקולים את הניסיות הבאות:

.24. הנאשם ליד 1983 שלחוותו הרשות קודמות במגון עבירות. בעברו של הנאשם מספר עבירות בגין פריצה לדירות מגורים ולמקומות שאין דירות מגורים. בגין עבירות אלה נדון הנאשם במספר מאסרים בפועל בעבר לתקופות ממושכות. בנוסף הורשע הנאשם בעבר בעבירות מרמה, סמים, נשך, ואלימות. הרשותו الأخيرة של הנאשם היא בגין עבירה שבוצעה בשנת 2015 של שימוש בסמים לצריכה עצמית.

.25. כמתואר בתסaurus שירות המבחן, ניסיות חייו של הנאשם אין פשוטות. הוא חי במשפחה עם קשיים רבים, ולדבריו סבל מבעיות התנהגותיות ומבנה נפשית והוכר כסובל מהפרעת אישיות. עוד צוין כי הנאשם התדרדר לשימוש סמים. במסגרת אחד המאסרים עבר הליך גמilia שהחזק מסטר שנים, אולם הנאשם שב והתרדר לסמים, לדבריו בעקבות משברים אישיים שחוווה. על רקע זאת, ממליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך גמilia במהלך מאסרו.

.26. הנאשם הודה כבר בראשיתו של ההליך ולקח אחריות על מעשיו, אך גם עולה מהדברים שצינו על ידי שירות המבחן ודבריו של הנאשם לפני. כמו כן, יש להתחשב בכך שהנายน מצוי במעצר מאז חודש פברואר.

.27. סעיף 40(ג) לחוק העונשיין קובע כי בית המשפט רשאי לקבוע עונש נפרד לכל איור או עונש כולל לכל האירועים, לאחר קביעת מתחם נפרד לכל איור. בଘירת העונש במקרה של ריבוי איוראים, יש לשקל שיקולים רלוונטיים נוספים מעבר לשיקולים שנשקלים בריגל כגון: מספר העבירות, מדיניות והיקפה בינהן, וכן יש לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם נגזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

בנסיבות מקרה זה אני רואה לפסק עונש נפרד לכל אישי. באופן גיזרת הדיון בשים לב למתחמים הנפרדים, יש ליתן את הדעת מצד אחד, לדמיון בערכיהם המוגנים שנפגעו, לקרה בזמן בין המעשים, ולכך שהם בוצעו בפרק זמן מצומצם. מנגד, יש לחת את הדעת לכך שבכל אישי ואישום נפגע קרובן נפרד ועצמאי ובוצעה עבירה במקום נפרד ומנותק מהאחרים.

.28. לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבועתי, ולשים קולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים בגין ימי מעצרו, מיום 17.2.2017.

10 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבירה רכוש מסווג פשע, ווירשע בה.

4 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבירה רכוש מסווג עוון, ווירשע בה.

הרשויות שב"ס יתנו את דעתן לאפשרות שילוב הנאשם באחת התכניות הטיפוליות, כהמלצת שירות המבחן.

כל שבידי המאשימה נותרו מוצגים - יוחזרו לבעלייהם.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג סיון תשע"ז, 07 יוני 2017, במעמד הנאשם שהובא באמצעות שב"ס וב"כ הצדדים.